

Leülök mezítláb, és érzékelem a talajt a lábam alatt.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Csendben nézem, ahogy odaadod önmagad, megajándékozol jelenléteddel. És beszélni kezd a régi kép: szent földön állsz. S emlékszem, e helyhez mezítláb illik közelíteni, gyorsan leveszem a cipőm, ami bezár s eltakar. És íme, táncra perdülök frissen felfedezett könnyedséggel.” (vö. Marshall Rosenberg, Burning Bush című ének)

Krisztus testét és véréát magamhoz vehetem a szent-áldozásban, és ez valóban tűz, ami ég, de nem éget el. Nekem adja teljes lényét, semmit nem tart vissza. Mint Mózes, én is láthatom Istent a tűz közepén, leoldom lábamról a sarut, és leborulok. Hogyan viszonzhatnék ilyen ajándékot? Csak úgy, hogy én is odaadom mindenemet, semmit nem tartok vissza, semmit nem rejtek el előle. Itt vagyok, mezítláb, egyszerű emberi valóságomban, amit neki adok. Itt vagyok mezítláb, készen arra, hogy közel engedjem magamhoz azokat, akiket leginkább szeretek. Itt vagyok mezítláb, elengedve azt, amitől görcsösen várom a biztonságot, hogy megünnepeljem a fel-támadás szabadító győzelmét.

Üdvözlégymária

Meghívás, életre váltás

Van-e az életemben egy-egy téma, terület, ami félelmet kelt bennem, és ezzel akadályoz? Tudok erről mesélni egy hozzám közelálló embernek? Istennek?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

áttetszőség, párbeszéd, egyesülés, ajándék